

Opvs Theologicvm

Mauro, Silvestro

MDCLXXXVII

Q. 100. De gloria tum essentiali, tum accidentali, qua martyres in cælo
potiuntur, & de aureola.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-84149](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-84149)

nam ecclesia innocentibus in odium Christi occisis ab Herode tribuit cultum, infantibus autem baptizatis, & mortuis ante usum rationis non tribuit cultum; sed non esset ratio, cur tribueret cultum innocentibus, alijstque infantibus occisis in odium fidei, ac non tribueret cultum infantibus baptizatis mortuis ante usum rationis, si martyrium non tribueret altiore gradum gratiæ, & gloriæ, quam baptismus aquæ; ergo. Hinc sequitur martyrium etiam adultis, posita æquali dispositione, tribuere maiorem gratiam, quam baptismus aquæ, & cætera sacramenta, ac posita maiori dispositione, tribuere maiorem gratiam, non solum ex opere operantis, sed quasi ex opere operato, quam posita minori dispositione. Mensuram autem gratiæ, quam martyrium tribuit, nos definire non possumus, Deus scit, ac definit, qui martyres coronat. S. Augustinus lib. de sancta virginitate cap. 45. agens de fructu quinquageno, sexageno, atque centeno, quibus gradibus Christus Matth. 13. gratiæ, ac gloriæ gradus distinxit, centenum, hoc est summum gratiæ fructum martyribus, à quibusdam anterioribus tractatoribus adscriptum fuisse docet; & in Psalmum 67. ad illa verba *Principes Iudæ*, dicit. *Martyres namque in ecclesia summum locum tenent, atque apice sanctæ dignitatis excellunt.* S. Cyprianus in Præfat. ad librum de exhortatione martyrij dicit. *Nos, qui Domino permittente, primum baptismum credentibus dedimus, ad aliud quoque singulos præparemus, insinuantes, & docentes hoc esse baptismum in gratia maius, in potestate sublimius, in honore pretiosius.*

12. Quæritur quinto, utrum martyrium cum gerit vicem baptismi aquæ, imprimat characterem?

Respondeo Aureolum in 4. dist. 4. quæst. 2. art. 1. docuisse martyrium imprimere characterem hominibus non baptizatis baptismum aquæ. Reijcitur communiter hæc opinio. Etenim debet imprimere characterem, quatenus dicitur, & est baptismus sanguinis; sed contritio perfecta, cum iustificat non baptizatum, dicitur baptismus fluminis, & tamen non imprimat characterem; ergo neque martyrium. Ideo Sotus lib. 2. de natura, & gratia, cap. 16. docet, quod si martyr non baptizatus miraculosè reuocaretur ad vitam, deberet baptizari baptismum aquæ; si autem per martyrium iam accepisset characterem baptismi, baptizari non deberet.

QVÆSTIO C.

De gloria tum essentiali, tum accidentali, quam martyres in celo potiuntur, & de aureola.

1. Gloria essentialis consistit in essentiali beatitudine, hoc est in visione beatorum.

tifica, & amore ex visione consequente; & quia visio, & amor correspondent gratiæ, ideò martyres in celo consequuntur beatitudinem, ac gloriam essentialem æqualem gratiæ, quam dum viuerent, acceperunt, tum ex opere operantis, tum ex quasi opere operato, ac supra merita. Sicut autem martyres in via accipiunt maximam gratiam, ut dictum est quæst. 99. num. 11. sic in patria accipiunt maximam gloriam essentialem. In gloria essentiali consistit corona vitæ, ac corona aurea, qua sancti, ac præsertim martyres à Deo coronari sacra Scriptura testatur; ut cum Apocalypsis 2. 10. dicitur: *Esto fidelis usque ad mortem, & dabo tibi coronam vitæ*; Apocal. 4. In capitibus eorum coronæ aureæ.

2. Ultrà gloriam essentialem, quæ vocatur corona aurea, & ultrà accidentalem transeuntem, ut cum gaudium erit coram Angelis Dei, ut dicitur Luc. 15. datur etiam martyri gloria aliqua accidentalis permanens, quæ vocatur aureola. Triplex est aureola, martyrum, virginum, & doctorum, quorum primi triumpharunt de hostibus fidei, secundi de carne, tertij de errore, & ignorantia. Aureola videtur consistere tum in excellentia quadam morali, tum in quodam ornatu physico animæ, qui sit proportionalis characteri impresso à quibusdam sacramentis. Accipiunt etiam martyres specialem quamdam gloriam corporis, præsertim in partibus, in quibus passi sunt. De his corporis ornamentis loquuntur plures Patres, præsertim Augustinus, & Chrysostomus. Augustinus enim serm. 103. de diuersis cap. 5. dicit: *Ipsa corpora martyrum, in quibus indigna tormenta passi sunt, eis in digna ornamenta vertentur*; & serm. 116. in fine: *Corpora ipsa sua habebunt magna ornamenta, in quibus passi sunt magna tormenta.* Chrysostomus homilia de natiuitate Machabæorum: *Sicut corona regalis vndique decorata fulgore varios emittit, ita sanctorum martyrum corpora, sicut preciosis lapidibus acceptis pro Christo vulneribus distincta, omni regum diademate pretiosiora, & spectabiliora redduntur.* Videri potest Theophilus Raynaudus tomo 18. lib. de martyrio per pestem, par. 2. de martyrio præcisè dicto, ex quo auctore plura desumpsi.

TRACTATVS XIII.

De ministro, susceptore, necessitate, & obligatione baptismi.

QVÆSTIO CI.

Quisnam sit minister, qui ex officio debet baptizare?

S. Th. quæst. 67. art. 1. & 2.

1. CVM egerimus de essentia, & institutione baptismi, de eius materia, & forma, ac